

לחרישה, ותמרים העומדים לסחורה — רב אסר ושמואל התיר. [נחלקו במחלוקת רבי יהודה ורבי שמעון בדין המוקצה, וכנ"ל. ומסופר על תלמיד אחד שהורה התר במקומו של רב ונידהו רב המנונא, ואעפ"י שסובר רבי שמעון — לא היה לו להורות התר במקומו של רב].

כתבו התוס' שרב לא אסר בטלטול אלא מוקצה מחמת מיאוס או מחמת איסור, (כגון נבילה המתנבלת בשבת), אבל שאר מוקצה — לא פסק רב כרבי יהודה לאסור אלא באכילה בלבד, אבל בטלטול סבר רבי שמעון. ויש סוברים שהשימוש בחפץ דינו כאכילה לענין זה.

דף כ

כו. א. באלו אופנים מותר להדליק עצים או שאר דברים ערב שבת עם חשכה, ובאלו אופנים אסור הדבר שמא יחתה?

ב. האם מותר להבעיר במקדש בשבת אברים ופדרים של חול?

א. אין להבעיר מדורת עצים מבעוד יום אלא כדי שתאחזו האש ברובן. רב אמר: רוב כל אחד ואחד. ושמואל אמר: כדי שלא יאמרו הבא עצים ונניח תחתיים. [וכן שנה רב חייא לסייע לשמואל]. ודוקא בגבולים, אבל במקדש מאחזיים את האור במדורת בית המוקד, כי כהנים זריזים הם ולא יבואו לחתות משתחשך (כמסקנת רב חסדא).

המבעיר עץ יחידי — אמר רב: צריך להאחזו האור ברוב עביו. ויש שמסרו שמועה זו (גרסת הרי"ף: ושמואל אמר): רוב היקפו. אמר רב פפא: הלכך צריך רוב עוביו וצריך רוב היקפו. וכבר נחלקו תנאים בדבר; ר' חייא אמר כדי שיישחת העץ ממלאכת האומן (— רוב עביו. רש"י), רבי יהודה בן בתירא אמר, כדי שתאחזו האש משני צדדים (— רוב היקפו).

אמר רב הונא: קנים אינם צריכים רוב. אגדם — צריכים רוב. וכן גרעינים א"צ רוב. נתנם בחותלות — צריכים רוב. ורב חסדא הקשה עליו שמסתבר להפך, שכשהם פזורים אין האור שולטת בכולם כמו כשהם ביחד. וכן אמר רב כהנא (כרב חסדא. ערא"ש. ולגרסא דידן, שהיא גרסת רש"י, בקנים אמר רב כהנא כרב הונא, ובגרעינים — כרב חסדא).

ומנו כמה מדורות שאין צריכות רוב, לפי שהן דולקות היטב; של זפת (וי"ג: 'גפת') ושל גפרית ושל גבינה (גרסת הרי"ף: קירא) ושל רבב. במתניתא תנא: אף של קש ושל גבבה. אמר רבי יוחנן: עצים של בבל אין צריכים רוב. ופירש רב יוסף: ענף יבש של ארז, שיש בו כמין צמר בין הקליפה לעץ, והוא מבעירו כשאותות בו האור. ורמי בר אבא אמר: זאזא. (יש מפרשים: שברי ענפים. וי"א ענף רימון יבש. וי"א עץ ששמו 'רידא'. וי"א כמין שערות שמסביב האילן. עפ"י הערוך).

רבי יהודה אומר: בפחמין אין צריך להבעיר את האש כדי שתאחזו בהם ברובם אלא די בכלשהו. סתם עצים דקים, צריכים רוב, ואפילו פתילה של בגד הטבולה בשמן — צריכה רוב. הדליק מדורה באופן האסור — נראה שאסור להתחמם כנגדה בשבת (הגהות אשרי).

ב. רב חסדא דרש את הכתוב לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת, — שבא להתיר הבערה במקדש דהיינו אברים ופדרים של קרבנות חול שנשארו בשבת. (עפ"י רש"י).

כתבו התוס' (עפ"י יומא מו): דוקא כשכבר משלה בהם האור מבעוד יום, אבל לא משלה האור — אסור. ובמקום אחר צדדו לומר שאין התר אלא סמוך לבקר, בזמן סידור